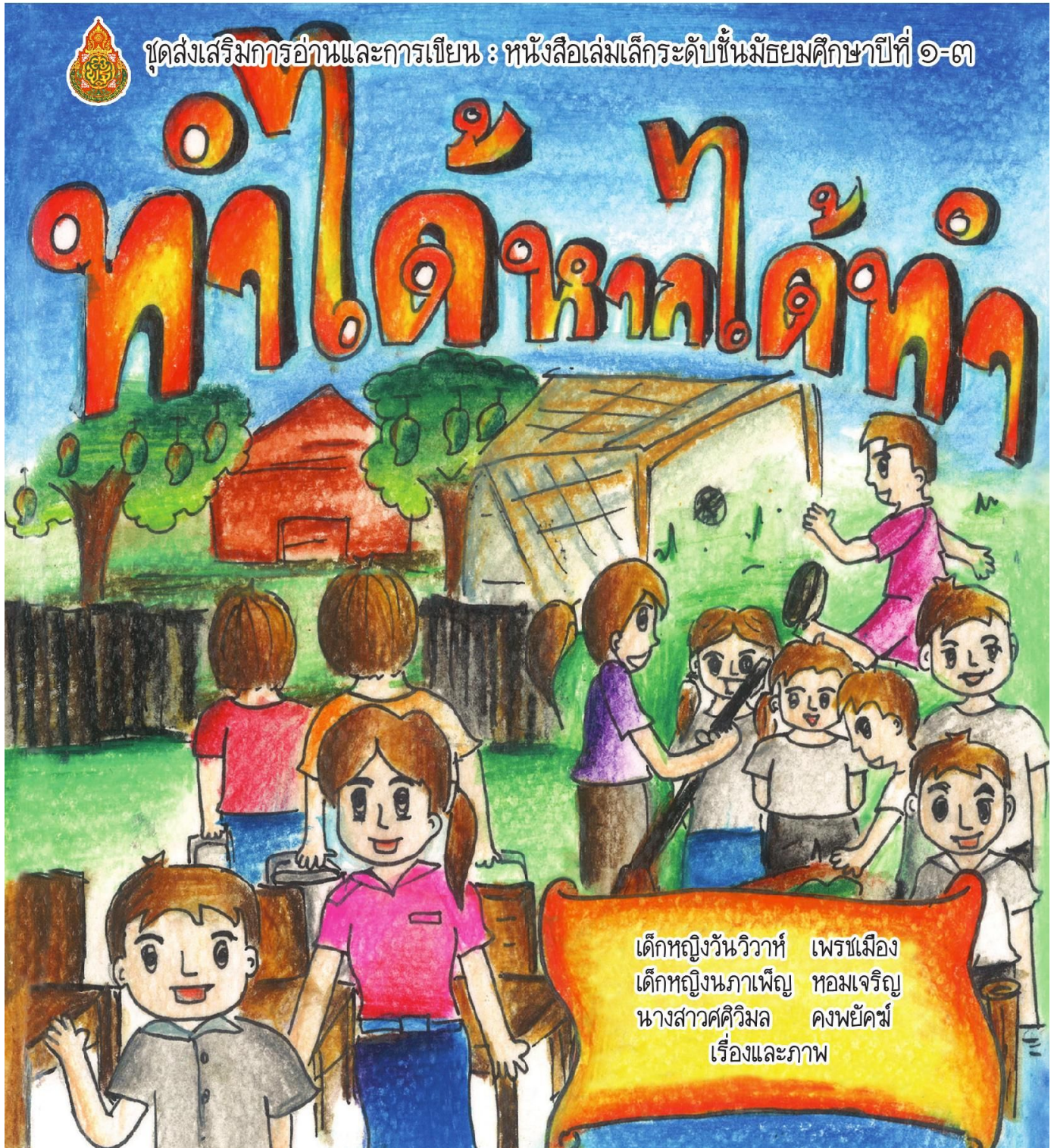




ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓



เด็กหญิงวันวิภาห์ เพราเมือง
เด็กหญิงนภาพิณ หอมเจริญ
นางสาวศศิวิมล คงพยัคฆ์
เรื่องและภาพ



ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

ทำได้น่ากได้น่า

เด็กหญิงวันวิภาห์ เพชรเมือง
เด็กหญิงนภาพิณ หอมเจริญ
นางสาวศศิวิมล คงพยัคฆ์
เรื่องและภาพ



สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง ทำได้หากได้ทำ

คณะที่ปรึกษา

นายสุเทพ ชิตยวงษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายพีระ รัตนวิจิตร รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางสาวนิจสุตา อภินันท์ภรณ์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะจัดทำต้นฉบับ

นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง นางวัฒนา บุญเสนอ นางสาวนวรรณ ชังบุคดา
นางสาวขวัญฟ้า นิยมในธรรม นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาวศิริพร พรรณพัฒนกุล

คณะบรรณาธิการกิจ

นางสาวภา ศักดา นางสาวราตรี ธรรมโชติ นางสาวศิริพร พรรณพัฒนกุล

ผู้ดำเนินการผลิตและเผยแพร่

กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ผลิตและเผยแพร่ครั้งแรก : พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๔๐๐ เล่ม

© ลิขสิทธิ์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

วันวิภาห์ เพชรเมือง.

ทำได้หากได้ทำ.-- กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ, 2563.

24 หน้า. -- (ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก).

1. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. 2. หนังสือเล่มเล็ก I. นภาพิฏ หอมเจริญ, ผู้แต่งร่วม. II. ศศิวิมล คงพยัคฆ์, ผู้แต่งร่วม. III. ชื่อเรื่อง.

808.068

ISBN 978-616-564-026-8



คำนิยม

‘ทำได้หากได้ทำ’ เป็นเรื่องราวของครอบครัวหนึ่งที่ต้องต่อสู้กับสภาพภัยแล้ง ด้วยความหวัง และได้รับโอกาสดี ๆ เข้ามาในชีวิต ทำให้เขาเหล่านั้นมีชีวิตที่ดีขึ้นและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ผู้เขียนมีความสามารถในการบรรยายได้ดี สร้างความรู้สึกร่วมผู้อ่านตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เห็นภาพความแห้งแล้งของแผ่นดินและความสดชื่นหลังฝนตก เรียบเรียงคำบรรยายได้ชวนอ่าน กอปรกับการวาดภาพและวางภาพประกอบให้รายละเอียดที่เหมาะสม ทำให้บทบรรยายมีชีวิตชีวา จึงทำให้หนังสือน่าชวนอ่านยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง ทำได้หากได้ทำ จึงได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง อันดับที่ ๒ ประเภทนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน



คำชี้แจง

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก เป็นผลงานของนักเรียนที่ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง อันดับที่ ๑-๓ จากการแข่งขันกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน การจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ เรื่อง แบ่งเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๖ เรื่อง และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖ จำนวน ๓ เรื่อง ชุดหนังสือดังกล่าวมีคุณค่าให้แง่คิดในเชิงคุณธรรมจริยธรรม ในเรื่อง ความซื่อสัตย์ ความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การมีน้ำใจเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อม เป็นผลงานที่แสดงถึงความสามารถของนักเรียนในการจัดทำหนังสือประเภทบันทึกคดีทั้งเรื่องและภาพ แต่ละเล่มมีส่วนที่ดีและจุดเด่นแตกต่างกันไป นักเรียนที่เป็นผู้เขียน ผู้วาดภาพ และผู้จัดทำรูปเล่มทุกคนมีโอกาสพัฒนาตนเอง สามารถจะเป็นนักเขียน นักวาดภาพ และนักออกแบบที่ดีได้ ดังนั้น ทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรช่วยกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เพิ่มพูนทั้งในด้านความรู้และทักษะให้ปรากฏได้อย่างชัดเจน

ข้อสังเกตของหนังสือเล่มเล็กโดยรวม สรุปได้ดังต่อไปนี้



เนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเข้าใจแนวคิดของเรื่อง จึงสามารถวางเค้าโครงเรื่องจากเรื่องใกล้ตัว ผูกปมปัญหา สร้างเหตุการณ์ และคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นสู่แก่นเรื่อง (Theme) ชวนให้ผู้อ่านติดตามเรื่องที่สร้างขึ้น

ภาพประกอบ นักเรียนมีความสามารถออกแบบภาพประกอบเรื่องได้ดีทั้งลายเส้น สีที่สดใสสวยงามที่เป็นไปตามวัย นำเสนอโดยออกแบบปกหนังสือให้สรุปเนื้อเรื่องสอดคล้องกับชื่อเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเห็นภาพหน้าปก สามารถเข้าใจเรื่องและชวนติดตามอ่าน นับว่ามีพัฒนาการได้อย่างชัดเจน ส่วนบทบรรยายและคำพูดใช้ลายมือที่สวยงาม วรรคตอน และการวางวรรคยุคต์ แม้มีข้อบกพร่องบ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อย ถ้าได้รับการแก้ไขก็จะทำให้หนังสือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
จึงบรรณาธิการหนังสือเล่มเล็กชุดนี้ เพื่อเป็นสื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนให้โรงเรียนนำไปใช้
กับนักเรียนให้เกิดประโยชน์ในการกระตุ้นให้ผู้อ่าน ผู้เขียน และผู้วาดภาพที่อยู่ในวัยเดียวกัน
ให้พัฒนาตนเองทั้งด้านการอ่านและการเขียน เป็นการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน รวมถึงการสร้างเสริม
คุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนต่อไป

ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
ผลงานนักเรียนรางวัลระดับเหรียญทอง อันดับที่ ๑-๓
ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ ครั้งที่ ๖๗ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ เรื่อง

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔-๖



ป๊อโท



ขวัญข้าวผู้ซื่อสัตย์



เงินทองของลุงจ๋อ

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓



โอกาสแห่งความหวังนำสู่ความสำเร็จ



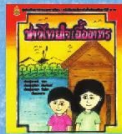
ทำได้หากได้ทำ



แรงบันดาลใจ

ผลงานนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓



ชาวไทยใจเอื้ออาทร



ปันน้ำใจ



วิหคผู้พิทักษ์

หนังสือเล่มเล็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖



เริ่มจากตัวเรา



รักษ์



นิทานเวตาล เรื่องที่ ๒๖



คำนำ

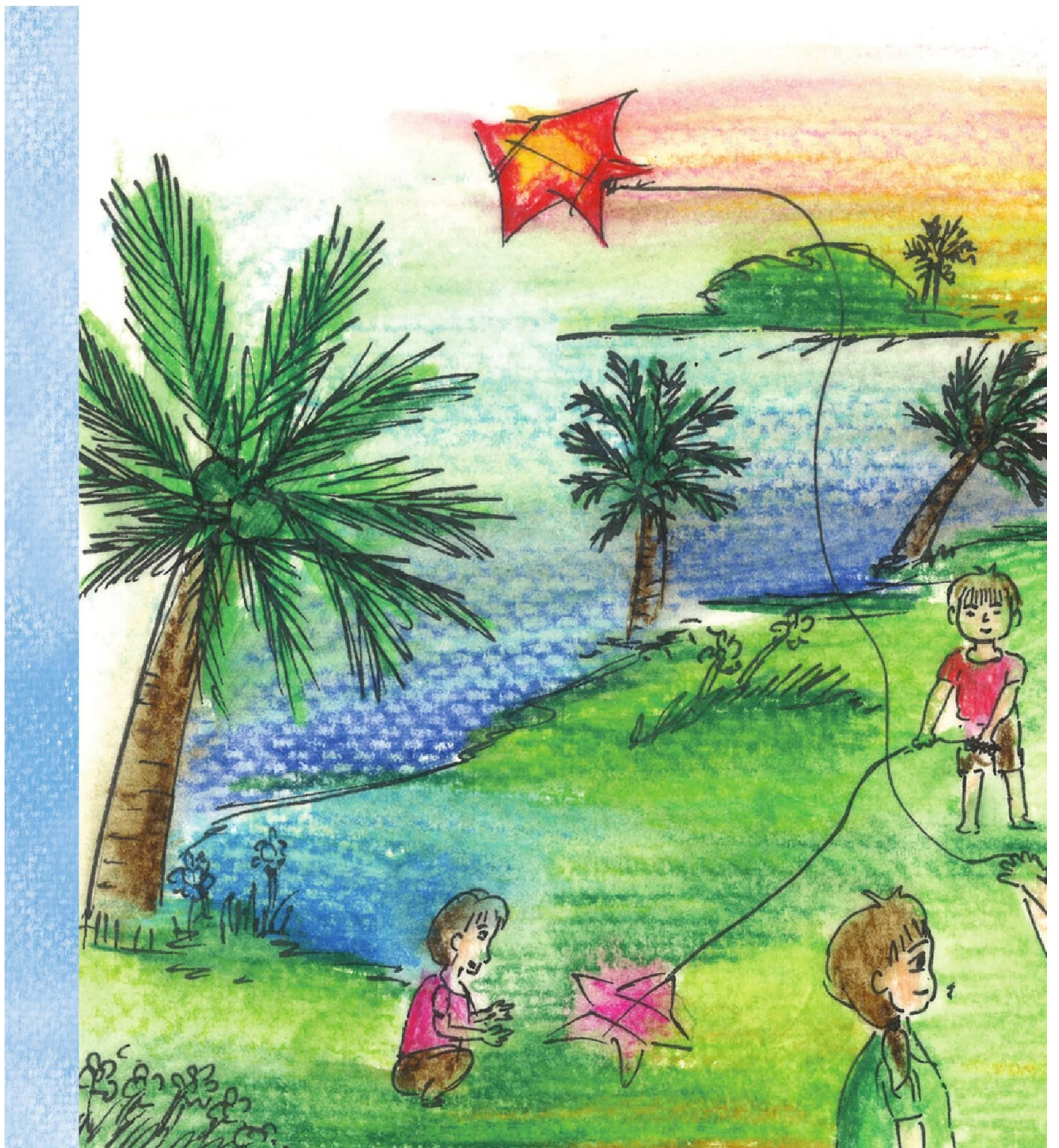
หนังสือเล่มเล็ก เรื่อง ทำได้หากได้ทำ จัดทำขึ้นเพื่อความเพลิดเพลิน ความบันเทิง สนุกสนาน เพื่อฝึกการใช้ทักษะภาษา การใช้ความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน เนื้อหาสาระเกิดจากจินตนาการของผู้เขียน นอกจากนี้ ยังให้ความรู้และข้อคิดในเรื่องของการใช้ชีวิต เมื่อมีโอกาสก็ควรที่จะความั่นไว้ ที่สำคัญเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้คนที่ท้อหรือหมดหวัง ให้สู้อย่างถึงที่สุดต่อไป

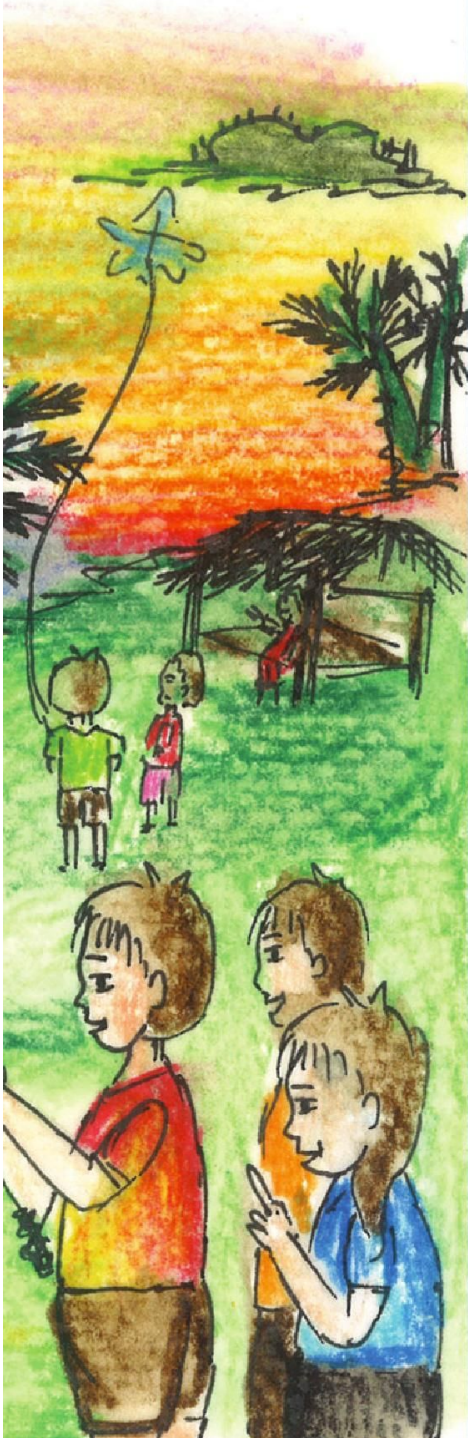
โอกาสนี้ ขอขอบคุณคุณครูผู้ฝึกสอน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน รวมถึงผู้สนับสนุนทุกท่าน หากเกิดความผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้

เด็กหญิงวันวิวาร์ เพชรเมือง

เด็กหญิงภาเพ็ญ หอมเจริญ

นางสาวศศิวิมล คงพยัคฆ์





แสงอรุณยังคงเล็ดลอดผ่านช่องเล็ก ๆ
สาดส่องมายังบนพื้นผิวโลก ลำแสงไร ๆ
กระทบกับกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก
สายลมพัดเอื่อย ๆ พฤษานาอันโอเนน
ลุ่ม ไบมะพร้าวปลิวสะบัดตามสายลม
ฤดูร้อน แหงนหน้าขึ้นมองเห็นฟ้าใบเล็ก ๆ
คล้ายว่าจู่ฟ้าสีส้มหลากตา ลอยเหนือ
ผิวลมสูงเสียดฟ้า เสียงหัวเราะคึกคัก
ของเด็กชายหญิงกลุ่มหนึ่ง ที่วิ่งมาหยุดพัก
อยู่ที่กระท่อมปลายนา หลังคามุงจาก
หลังเล็ก ๆ หลังหนึ่ง ก่อนที่จะดึงเชือก
ที่ผูกติดกับว่าวจุฬาด้านบน จนกระทั่ง
ว่าวจุฬาลงมานอนราบอยู่กับพื้น

"จอม ลูกไปช่วยพ่อขนน้ำหน่อย ผู้ใหญ่ว่าภัยแล้งจะมาแล้ว"
เสียงหนุ่มวัยกลางคนเรียกลูกชายที่กำลังหัวเราะคิกคักกัน
อยู่กับเพื่อนคนอื่น ๆ จอม เด็กชายวัย ๑๑ ขวบ หน้าตาดู
จิ้มลิ้มที่ใส่กางเกงสีชมพูไม่สวมเสื้อ เมื่อได้ยินเสียงพ่อเรียก
จึงอ้าปากค้าง ก่อนจะทิ้งว้าวแล้วเดินตามพ่อกลับบ้าน เขากับ
ครอบครัวอาศัยอยู่ในบ้านหลังเล็ก ๆ หน้าบ้านมีต้นมะม่วง
๒ ต้น ระหว่างทางเดินเข้าบ้าน แต่มะม่วงสองต้นนี้ก็ต้อง
ร่วงโรยลง เนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศไม่เอื้อต่อการมี
ต้นมะม่วงอยู่อีกแล้ว



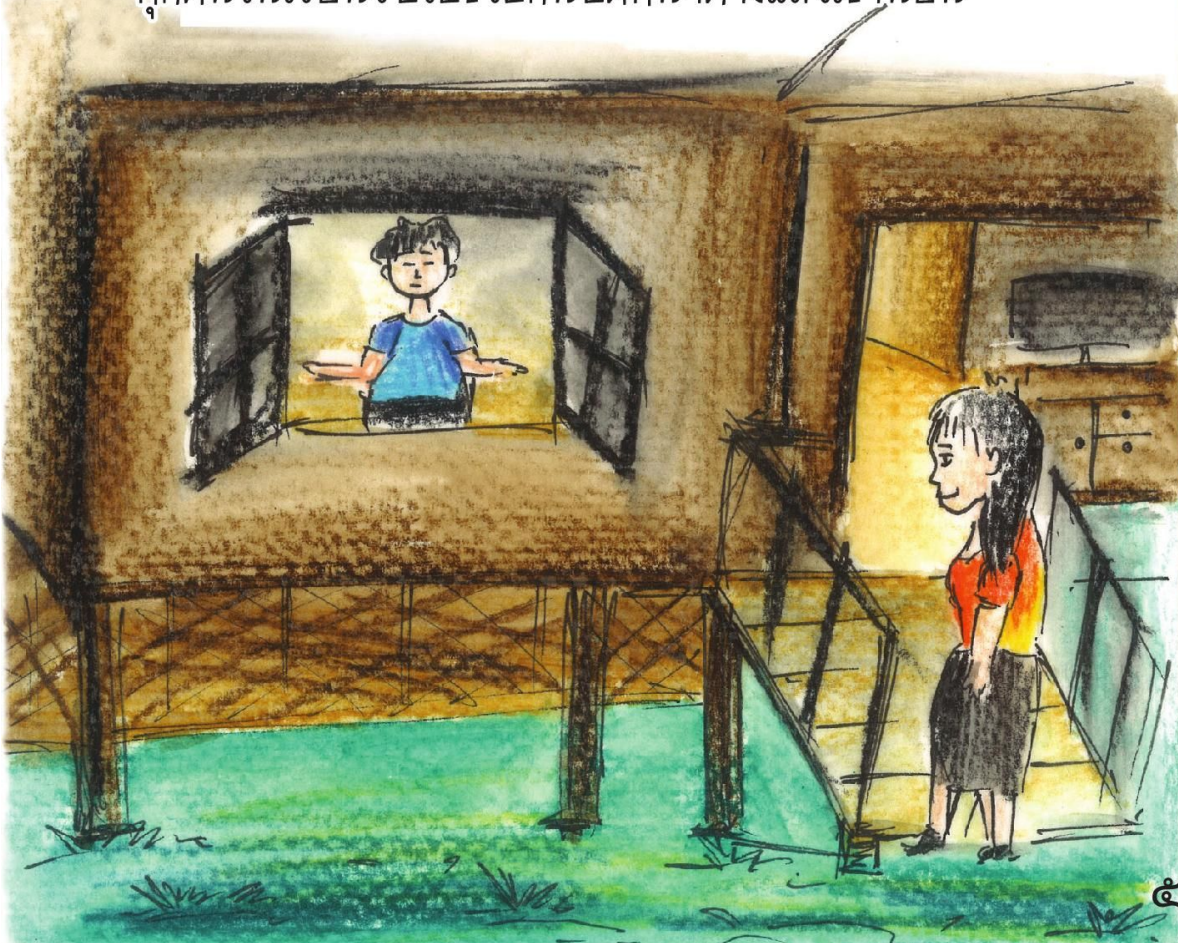
เมื่อเดินทางมาถึงบ้าน จอมก็เดินเข้าไปใต้ถุนบ้าน เนื่องจาก
พ่อของเขาสรางบ้านยกใต้ถุนสูงเพื่อป้องกันน้ำท่วม จอม
เดินไปหยิบถังน้ำ ๔ ใบ ส่งถังน้ำให้พ่อ ๒ ใบ แล้วพากัน
ไปที่ริมลำธาร จอมเดินตามหลังพ่อ ตามไปได้สักระยะหนึ่ง
เท้าด้านขวาของเขาก็ดูตกกับก้อนหิน ในเวลากระชั้นชิด
เขาทำอะไรไม่ถูก หลับตาสนิท น้ำหนักตัวตกลงไปที่ช่วงบน
ของร่างกาย ล้มตัวลงกับพื้นดินราบดังขวบ! พ่อหันมามอง
แล้วหัวเราะก่อนจะวางถังน้ำแล้วพุงจอมลุกขึ้น



ดวงตะวันเริ่มโผล่ขึ้นแผดแสงจ้า ค่อยต่ำลงที่ซอกเขาอีกครั้ง
ความมืดเข้าปกคลุมพื้นที่อย่างรวดเร็ว แสงจากดวงจันทร์
หรือดวงดาราสักดวงก็ไม่มี สามคนในครอบครัวของจอม
พ่อ แม่ ลูก นั่งเหม่อมองกันอยู่บนแคร่หน้าบ้าน ลมพัดแรง
ขึ้นเรื่อย ๆ จนพมที่ยาวของแม่ปลิวไปทางที่ลมพัด ในคำคืน
ที่มีมืดอันน่าวิตก ทำให้หลายคนคิด ทันใดนั้นไฟฟ้าดับ
เป็นแถว "เราต้องอดตายกันแล้วแหละ" แม่พูดด้วยน้ำเสียง
เศร้า ๆ จอมเริ่มหมดหวัง แล้วถอนหายใจดังเฮือก ! ในทาง
กลับกันก็มีแสงน้อย ๆ จากหิ้งห้อยเข้ามาใกล้ทุกที พ่อเห็น
จึงปรี่ปากยิ้ม แล้วค่อยพูดขึ้น



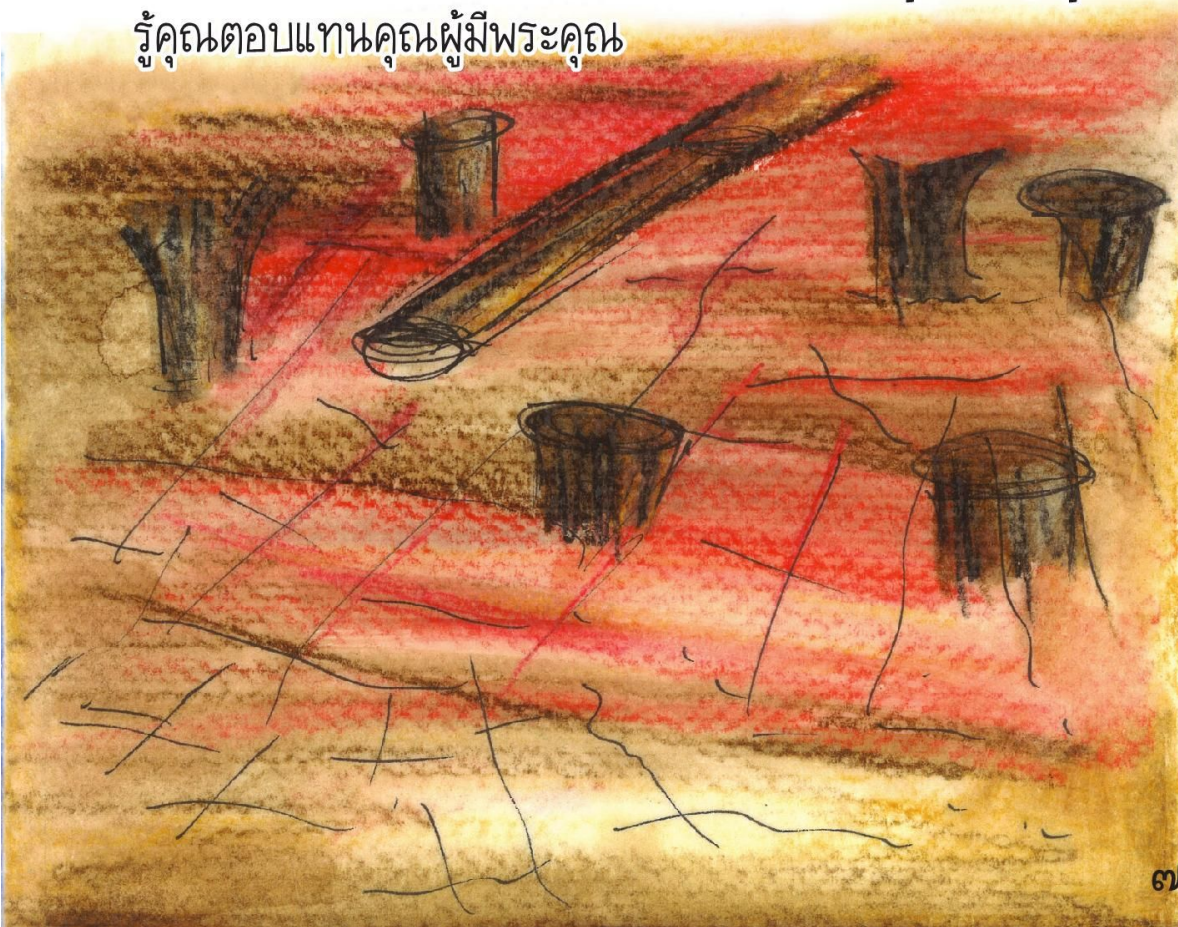
"เรายังไม่หมดหวังหรอก หากใจเรายังสู้ เราเพียงแค่ต้อง
รอเวลา" พ่อพูด "ดูอย่างหิ้งห้อยตัวนี้สิ" แม่พูดขึ้นบ้าง ทำให้
จอมเริ่มคิดได้ สายลมก็ยังคงพัดแรงมาเรื่อย ๆ ฟ้าเริ่มครึ้ม
สนิท หยดน้ำใสจากเบื้องบนตกลงมายังแขนของแม่ คล้าย
สัญญาณเตือนว่า ฝนจะตกแล้ว ให้รีบขึ้นบ้าน แม่หันหน้า
ไปหาพ่อ พ่อมองแล้วหันหน้าไปหาจอม จึงรีบลุกขึ้นบ้าน
ก้าวแรกที่แม่ย่างเท้าขึ้นบันได ฝนก็เทลงมาอย่างหนัก
ทุกคนในเรือนรีบไปช่วยกันปิดหน้าต่างแล้วเข้านอน



บรรยากาศท่ามกลางฝนตกเมื่อคืนทำให้จอมไม่ยากลุก
จากที่นอน แต่เสียงไก่อั่นแฉ่ว แฉ่ว ดังมาแต่ไกล ทำให้จอม
ต้องลุกขึ้นโดยทันที เมื่อเขาเปิดประตูเพื่อออกจากห้อง ก็ได้ยิน
เสียงดัง ก็อง แกก "ใครทำอะไร" เขาตั้งคำถามกับตัวเองแล้ว
เดินตามเสียงนั้นไปเพื่อตามหาจุดเกิดเสียง เดินไปเรื่อย ๆ
ลมก็หวนกลับสวนทางกับกลิ่นอาหาร "อ้อ แม่นี่เอง" เสียงแม่
กำลังทำอาหารอยู่ในครัว เขาเดินเข้าไปหาแม่ พุดคุยกัน
เมื่อเขาหันหลังกลับ เสียงแม่ทำอาหารก็หยุดนิ่งไป หันกลับไป
อีกที แม่ก็นอนลงกับพื้นแล้ว เขาตกใจมากจึงรีบวิ่งไป
บอกพ่อ ครั้งนี้แม่ถึงกับต้องเข้าโรงพยาบาล



สภาพอากาศก็แสนจะแห้งแล้งพื้นดินแตกระแหง ทำให้
เข้าวันนี้เขาต้องเดินไปโรงเรียนพร้อมกับมือที่คอยปาดหน้าตา
แต่ด้วยความพยายามของเขา ความที่เขาตั้งใจเรียน
และเป็นเด็กเรียบร้อย คุณครูจึงหาโอกาสให้เขา โดยเชิญชวน
มาเล่นกีฬาเพื่อหารายได้ เขาดีใจมาก เข้าค่าเฝ้าขยันซ้อม
ในวันที่แข่งเขาจึงได้พบกับชัยชนะ เงินที่เขาได้มา จึงเก็บไว้
เป็นค่ารักษาพยาบาลแม่ หลัง ๖ โมงเย็น เมื่อเลิกซ้อมฟุตบอล
เขาไปหาแม่เป็นประจำ เขายึดหลักธรรมที่ว่า ให้รู้จักกตัญญู
รู้คุณตอบแทนคุณผู้มีพระคุณ



เงินที่ได้มาถึงพอจะช่วยแม่ได้ แต่ก็ไม่สามารถที่จะช่วย
คนอื่นที่พบบัญแล้งได้ แต่แล้วในวันหนึ่งโชคชะตาฟ้าลิขิตก็มี
แมวมองเดินมาหาเขาเพื่อขอให้เป็นตัวแทนไปแข่งฟุตบอล
ในระดับต่าง ๆ รายได้ดี จอมจึงตัดสินใจไปแข่ง แต่ว่าต้อง
เดินทางไปกรุงเทพมหานคร เขาจะต้องห่างจากแม่ แต่เพื่อให้
แม่ได้ออกจากโรงพยาบาลเขาจึงต้องไป แข่งในรอบนี้เสร็จสิ้น
ก็ได้ชัยชนะอีก เขาจึงขอบคุณผู้สนับสนุนและขอลาออกจาก
อาชีพนี้เนื่องจากเขาอยากกลับไปเรียน ผู้ฝึกทีมฟุตบอลไม่ขัด
ก่อนที่เขาจะกลับเขาได้เขียนจดหมายเล็ก ๆ ฉบับหนึ่งถวาย
ในหลวง รัชกาลที่ ๙



กลับมาถึงโรงพยาบาล แม่เข้าโรงพยาบาลมา ๒ อาทิตย์แล้ว
เมื่อพบหน้ากัน เขาจึงโผกอดแม่ด้วยความรักและคิดถึง
ก่อนที่หมอจะอนุญาตให้แม่กลับบ้านได้ กลับไปถึงบ้าน
จอมไม่ทันหย่อนตัวลงนั่ง "ปิ่น ๆ !" เสียงแตรรถผู้ใหญ่
พ่อรีบลงมาดู "ว่าไงครับ" พ่อตกท่าย "ในหลวงทรงส่งคน
มาช่วยเหลือเราแล้วนะ" พ่อได้ยืนก็ดีใจ ก่อนที่จะวิ่งขึ้นบ้าน
ไปบอกกับจอม จอมได้ฟังก็รู้สึกภูมิใจที่ตนเองได้เขียนจดหมาย
ช่วยเหลือทุกคน "ถ้าไม่ได้โอกาสนี้ครั้งนั้น ความหวังที่เคยหวัง
คงไม่เกิดขึ้นในวันนี้" เขาอุทานกับตัวเอง



จอมตามพ่อไปที่บ้านผู้ใหญ่ วันนี้เขาจะให้พื้นที่ปลูกผัสดินก่อน
เพื่อให้เหมาะแก่การเพาะปลูกทำเป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
ทฤษฎีใหม่ รู้จักการแบ่งเงินไว้ใช้จะได้ไม่ลำบากในยามขัดสน
คนอื่น ๆ ทอยตามมา เขามอบปูนขาวให้ครอบครัวละ ๑๐ ถุง
เพื่อนำไปโรยหน้าดิน จะทำให้ดินกลับมาสู่สภาพเดิม
ชาวบ้านทุกคนต่างเข้าแถวยาวไกลสุดลูกหูลูกตา ก่อนจะนำ
ปูนขาว กลับไปที่บ้าน แล้วจึงแกะถุงโรยปูนขาว ก่อนจะไป
สำรวจบริเวณและรอวันเวลา ต่างคนต่างตั้งความหวังไว้
กับการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มาก



เช้า-ค่ำ ผ่านไปหลายวัน จอมแทบไม่เชื่อกับสายตาตัวเอง จากพื้นที่ที่เคยแต่กระแหวงกลับกลายเป็นพื้นดินร่วนซุย สีเข้ม ช่องเล็ก ๆ ที่เคยแต่กระแหวงกลับมีหญ้าต้นเล็ก ๆ แทรก ขึ้นมา ผู้ใหญ่เห็นว่าบ้านจอมมีที่เยอะ จึงขอทำแปลงเกษตร ส่วนรวม แรก ๆ ก็เริ่มช่วยกันปลูกผัก คนหนึ่งหว่านเมล็ดพืช คนหนึ่งทำรั้วกัน คนหนึ่งพรวนดิน อีกคนรดน้ำ จึงทำให้ งานเสร็จเร็วและมีคุณภาพ จอมมองภาพวันนั้นแล้วทำให้เขา กลับมายิ้มได้อีกครั้ง



'ตราบใดที่ยังมีโอกาส ก็ย่อมมีความหวัง' ทำให้หลาย ๆ คน
ได้รู้ว่า หากมีโอกาสก็ควรรีบไขว่คว้า อย่าท้อแท้ อย่าท้อถอย
เพราะความเป็นจริงแล้วชีวิตคนเราต้องสู้เพื่ออนาคต
อย่าปิดกั้นความคิดตนเอง อย่าปล่อยให้โอกาสหลุดลอยไป
ดังเช่นที่ชาวบ้านช่วยกันสร้างแปลงผัก ดูแลเอาใจใส่และ
รอเวลา จนได้เก็บเกี่ยวผลผลิต 'ไม่มีอะไรที่เราทำไม่ได้
หากเราทำ เราควรอยู่กับความจริง และสร้างทุก ๆ สิ่ง
ที่เราตั้งใจด้วยหัวใจ ด้วยรัก และแรงศรัทธา'



ชุดส่งเสริมการอ่านและการเขียน : หนังสือเล่มเล็ก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

เรื่อง ทำได้หากได้ทำ

เรื่องและภาพ

เด็กหญิงวันวิภาห์ เพชรเมือง

เด็กหญิงนภาพิฏญ์ หอมเจริญ

นางสาวศศิวิมล คงพยัคฆ์

โรงเรียนวัดเขาพระนิม อําเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๑

